

*1 Шу «Грмк» № 140.

Այդ տեսակետից հայերը առեկտ «բարեբա-
տիկ» վիճակի մէջ են. ամենազլխաւորը՝
հրանք ունեն հողերը-ազգային զարգացման,
որոնցից զուրկ են մնացածները:

Այժմ հարց է ծագում բնականօրէն. ինչ
օրինակով պայմաններին ծոցում կարող է
օրինակով պայմաններին ծոցում կարող է
հպատակ ժողովրդի մտաւոր կուլտուրան
իր գոյութիւնը պահպանել, աճել ու զար-
գանալ:

Մենք տեսնումք, որ եւրոպական տիրող
ազգերի մէջ կուլտուրական ճիւղերն ու
գործունէրը ստացել են կապիտալիստական
շահագործութեան ընտանրութիւն, իսկ եթէ
կան այնպիսի ֆունկցիաներ (լուսավորու-
թեան գործը և այլն), որոնք անմիջական
պոթֆիտ չեն բերում, այնու ամենայնիւ
ունեն կապիտալիստական անտեսութեան
ընտանրութիւն, որովհետեւ նրանց արած
միջոցները՝ հարկային սխառնմի, պետա-
կան զանաձարանի միջոցով հաստատակա-
րում են ուրիշ աղբիւրների տուած խոշոր
պլիւններով:

Մանր հպատակ ազգերի մտաւոր կուլ-
տուրան, ընդհանրական, զուրկ է գրեթէ
միւս միջոցներից, նա ոչ կապիտալիստա-
կան-առեկտական շահագործութեան և ոչ
կապիտալիստական տնտեսութեան ընտա-
րութիւն ունի: Ոչ բուրժուան է խոշոր
գործադուլուն դնում մէջ տեղ զարգացման բաց
անելու, գրականութիւն ծաղկեցնելու,
թատրոն բարգաւաճելու և ոչ օտար պետա-
կան զանաձարան է նպաստ տալիս այդ
նպատակով:

Ինչպէս և հպատակ ու ճնշված ժողովուրդ-
ները*) բուրժուական այնքան անտարբեր
գէտի մի ազգային կուլտուրան իրաւաբ-
նա արեւօք հայկական իրաւախոսները ի-
րանց զանգամանքի և յարձակումների մէջ
ունենք խաւերի դէմ:

Այդ հարցերին լրել ու որոշակի պատաս-
խանելու համար, անհրաժեշտ է նախ շոշա-
փել այն խնդիրը, թէ արեւօք այդ ժողով-
ուրդների բուրժուական en masse, որպէս
հասարակական կաթիլներ, ապրած է իր
ազգային կենսով: Կան այնտեղ շահա-
գործութեան յնձնակներն ու օրինակներն,
որոնք այս կամ այն յարաբերութեամբ
օղակէին այդ ուժեղ ու առաջնորդ դասա-
կարգին իր ազգային շրջափակ իրականու-
թեան հետ:

Մենք կը պատասխանէինք այդ և ոչ
բայց աւելի ոչ, քան այդ. աւելի ոչ գոնե՝
այնքան, որքան ազգային իրականութիւնը
կը մնայ ճնշված, ինքնուրույն զարգացման
իրաւունքներից բռնաբարձութեամբ վիճակի մէջ:

Այս լակոնական թեր և դէմ պատասխանը
առամարաններն բերում է այն հակադասու-
նեցութիւններից, այն՝ կարող էին համարեն
առեկտ տրագիկ դուալիզմից, որի մէջ գործն-
ական են առհասարակ մասն ու ընդհանր
ժողովուրդական տարրերը և մասնաւորապէս
նրանց բարձր խաւը՝ բուրժուական:

Հպատակ ազգի քաղաքացիներ էլեմենտ-
ները գտնվում են՝ այսպէս ասած՝ ձգտում-
ների և պարտականութիւնների մի անողորմ
երկուցիւն մէջ, որից բնաւ ազատ են
տիրող ազգի բաղնիքներից էլեմենտները:
Վերջիններիս բոլոր գործերն ու արտաբ-
րութիւնները իրանց բնոյթով և անմիջա-
կան հետեւանքներով ազգային են, որովհե-
տեւ ազգային է այն լեզուն, որի միջոցով
նրանք արտայայտվում են, և այն պնդու-
կան-քաղաքացիական հողը, որի վրա
նրանք արտայայտվում են Միասնական
այդ և առաջինների կամ հպատակ ժողովրդի
վիճակում: Այս ազգային իրականութիւնը և
պետական-քաղաքացիական պատկանելու-
թեան փաստը կազմում են երկու անհաշտ,
դիւմենտ գոյութիւններ: Նա նկատվում է
պետութեան կողմից որպէս աշխատիք քա-
ղաքացիների մի կաթիլներով՝ զրկած որոշ
պարտականութիւնների և իրաւունքների
առաջ՝ միւս քաղաքացիական գործադան-
քի հետ միասին:

Հարց է ծագում, թէ արեւօք հպատակ, օրե-
նակ հայ ժողովրդի բուրժուական այդ եր-
կու իրականութիւններից՝ քաղաքացիական
և ազգային՝ որքան մօտեցում և որով հե-
տաքցնելով կենսական մոդալիւն է դրում
ու արտայայտում:

Անտարակոյս առաջին կամ պետական-
քաղաքացիական իրականութեան, որին մօ-
տենալու ենք դերագոյն շահագործութիւնը
կարելի է արտաբարձելով երեք իմաստա-
մասերով. — տնտեսական շահագործու-
թեան, լուսավորւած քաղաքականու-
թեան և մտաւոր-հոգեկան կուլտուրայի:

Հայ բուրժուականը՝ իւր անտարակոյս
բանկային-ֆինանսական և ինքնատրական
գործադանքով կազմում է անկական, առե-
կտ կամ աւելի ճիշդ՝ համապետական բուր-
ժուական մի անմիջական քաղաքացի-
ական իրականութիւն: Բուրժուականը սօ-
ցիալական դիրքը դէպք շահագործութեան
պրօքսի ստորին ճիւղում կանգնած իր
անմիջական հակառակորդը՝ պրոլետարիա-
տը: Նրա՝ այսպէս ասած արդիւնաբերական
վերաբերմունքը դէպք խոշոր կալուածատի-

րական կառնեզորան, դէպք արհեստային
մանր՝ արդիւնաբերական խաւը, — երկուսն
էլ անկախաբն խոշորութեան յաղթանակող
խոշորութեան իրաւունքներն առաջ:
Վերջապէս նրա լարված ուղադրութիւնը
դէպք ներքին ու արտաքին շուկաների վի-
ճակը, դէպք հոգն ներքին ու արտաքին
կան իրերի արտադրութեան և ներմուծ-
ման հարցը, մաքրային տարեկից, բուրժուա-
նական կուլտուր և այլն:

Այս բոլոր շահագործական մօմենտները
փաստօրէն ամփոփում են ողջ պետութեան
բուրժուականի բոլոր մասնիկներին մի
ընդհանուր շրջանակի մէջ, առանց ինտու-
րապէս անգամ անդարտանալու նրանց
ազգային պատկանելիութեան տարբերու-
թիւնների վրա: Եւ տեսնելով այն կուլ-
տուրան, որ իր նոր-գարեան յեղաշրջում-
ների ընթացքում եկաւ «բուրժուական»
ստորագրու՝ իր միջազգային բնաւորու-
թեամբ, նորից նացիոնալիստ բուրժուա-
կային տարրեր մասնիկներին (ըստ ազ-
գային պատկանելիութեան), շատ էական
խնդիրներում, իւրաքանչիւր ամբողջ օղակից
ինտենսիւտեմով պատգործիլ վրա:

Սկզբունքով, mutatis mutandis, համապե-
տական բուրժուականի նորի համեմատելու-
թիւնը գտնում ենք նոր դասակարգային
քաղաքականութեան հողի վրա: Նրա մասնիկ-
ները համակարծիք են քաղաքական կենտ-
րում ընթացքում արտաքին փոփոխութիւններ
մտցնելու «մարքսիստ» ձգտումների մէջ:
Հայկական բուրժուականի և սրան հանելու
միջոցների որակի մէջ, Համապետական
բուրժուականի քաղաքական հայեացքների
համեմատելու ընդհանրաժողովուրդի բըր-
ժուա է նրա, ինչպէս միւր վերեւ տեսնումք,
անտեսաւորական շահերի սկզբունքա-
յին համեմատելութիւնը:

Հայկական բուրժուականի նորի լիա-
տական համապետականացման երկու թիւ-
խոշոր ծաւալով և բաղադրովանքի արտա-
յայտումներով՝ գտնում ենք նաև մտաւոր-
հոգեկան կուլտուրայի սահմանում: Հայկա-
կան բուրժուականը՝ իր ողջ ինտելիգենցիա-
յով՝ կենսապէս շահագործված է զինվել
պետական լիզուլով, տիրապետող ազգի կուլ-
տուրայով, որովհետեւ դա կենսորոշ, ապրու-
թիւն հարց է, մրցութեան ու առաջնորդու-
թեան պահանջ: Նրա մատուց սերունդը ան-
հրաժեշտորէն ունանում է պետական զուր-
բոյններում, տիրապետում պետական լեզուին,
որովհետեւ այդ է թիւագրութեւ իւր իրաւա-
նութեան կաթիլների կարգից, կենսորոշ դա-
նադան կարիքներում պիտանի, փորձա-
նու-գործնական, ճարտիկ ու կոշտամար
հասարակութիւն գտնում: Գերագոյն շա-
հիւ Երևոյթի այդ արտաքին պրօքսի առաջ
է կոշտ իր բնական հետեւանքները: Այդ-
պիսի պայմաններում կրթիւղ սերունդը ոչ
միայն մտանում է իր մայրենի լեզուն,
կատարելապէս խորթնումը՝ նրանից, այլև
կերպարանափոխվում է նրա ներքինը, կա-
ղաքավորվում է մի հոգեբանական աշխարհ,
որ բոլորովին օտար սահմաններում է որո-
նում իր մտաւոր-կուլտուրական հետաքրք-
րութեան օրինակները, իր հասարակական
գործունէութեան հանգրուանները:

Երբող ազգի լեզուն, դպրոցը, գրականու-
թիւնը, մամուլը, թատրոնը, — ի՞նչ շարք
գործունէր են նրանք, համապետական կենտ-
րում անպայման տիրապետող արժէքներ,
որոնցով հետաքրքրվել ու զբաղվել տա-
լին են շոշափելի փոխ-հատուցումներ՝ մըր-
ցութեան դէմքեր սօցիալական կենսորոշ
կուլտուր, մտաւոր-կուլտուրական մայրիկներ
և հոգեկան-էսթետիկական բաւականութիւն-
ներ:

Այս բոլորից հասկանալի է, թէ ինչու
հայ բուրժուական հասունացած և հասու-
նացող սերունդները անպայման գերադա-
սում են տիրող ազգի մտաւոր կուլտուրա-
յի այդ լիարժէք գործունէր և անխառն-
փելիորէն օտարաբնու իրանց ազգային աղ-
քառիկ իրականութիւններ: Հասկանալի է
թէ ինչու բուրժուական ընտանրութիւն-
տարիտ-կարիերիստ ինտելիգենցիայի բա-
տուար բանակը ոչ մի հիմնական կապ և ոչ
մուր յինակէտ չունի իր ազգային իրակա-
նութեան հետ ու մէջ, և իրերի բնակա-
րեմունքով առաջ է դնում նա անաշխար
ապագայանցման հարթ ուղիով: Այնուհետեւ
հասկանալի է դառնում նաև, թէ ինչու ին-
քը բուրժուականը՝ հայ թէ նման որեւէ հը-
պատակ ազգի՝ իր դրական էներգիան, իր
նիւթական բարեկեցիկ, այսինքն կապիտա-
լը, ամենից առաջ և ամենից շատ գործա-
դրում է յօգուտ պետական-քաղաքացիական
մտաւոր-կրթական և այլ կուլտուրական
հիմնարկութիւններին:

Սա իրողութիւն է, օրինակով պայման-
ներով պատճառակցված մի անողորմ իրողու-
թիւն, որ երբեք չէ փոխվել՝ մանր-բուր-
ժուական ինտելիգենցիա ու մօրախոս ինտելի-
գենցիա: Անտելիկ կը լինէր, անշուշտ, մատ-
նացուցիկ արտաքին կարգի երեւոյթների
վրա, օրինակ՝ հայ եկեղեցական կալուած-
ների գրաւումը կամ հայ-թուրքական ընդ-
հարումները, երբ ցնցվում է ողջ ազգաբնա-
կութիւնը և յարութիւն առնում թուա-
ւորված շփոթումը, տիրապետում մարդ-
կանց դառնացած մտքերի ու սրտերի վրա՝
ընդդէմ չարիք նիւթող ընդհանուր յանցա-
գործի: Սակայն, նախ այդպիսի բացառիկ
անտարժաւ մօմենտներ չեն կազմում հասա-
րակական օրգանիզմի կենսորոշ բովանդա-
կութիւնը, և երկրորդ՝ այդպիսի անակնկալ

օրերին միջոցորտին տիրում են և մասնա-
նեւ շարժում մեծ մասամբ հրապարակա-
նութեան և մտաւոր տերթորեղմով: Եւ
մինչդեռ հասարակացած ենք, որ նման փոփո-
րակից մօմենտներին յաղորդող հանդիստ ու
նորմալ ընթացքը հասարակական կենսոր-
շատ աւելի ուժեղ ընթացիկ է առաջ բե-
րում: Ժողովրդի յոգնած ու պանիքով ընդ-
ված մտքի մէջ, քան եթէ բոլորովին չը
լինէին այդ փոփոխակից մօմենտները և
սրանց միջոցով արեւնադանութեան յարու-
նած շփոթումը:

Intimus

ՀԱՍՏԱՐԱԿԱՆ ՀԱՇՈՒՆՆԵՐԸ

Շատ անգամ խօսվել և դրվել է այն մա-
սին, որ մեր գիւղերում ընդհանրապէս հա-
սարակական գործարքների վերաբերեալ տի-
րում է զատուային դրութիւն և միանգա-
մայն բացակայում որեւէ հաշեաւորութիւն
ամենախոշոր գործարքների շուրջն անգամ:
Հաղադնեցով ստացվում են և ծախվում
գործարքներն առանց որոշ սխառնմի: Ստա-
ցական տալ կամ առնել խաղաղ դրութիւն
չունի: Կատարվում են այդ հաշիւները՝
խզզված, ցնդումներով ի «գաւթարներ»
միջոցով: Մեծօրէն՝ «արանից առաջ, նրան
տուր» բնական է, որ այս ձևով պահուղ
հաշիւները շարունակ տեղիք լինում տալիս
անվերջ, բայց և արդարապէս կասկածներ
եւ եթէ ի նկատի ունենանք թէ այն, որ
գիւղական պաշտօնականները լինում են ա-
ռանց ոտնիկ, և թէ այն, որ այդ պաշտո-
նականներն անանց ընտրելիս նրանց հետ
միասին հասարակութիւնից չեն ընտրվում
դրանց գործունէութեան վրա հակողութիւն
ունեցող կամ հաշեաւոր անձինք, այն ժա-
մանակ պարզ կը տեսնենք, որ հասարակու-
թիւնը ինքը գիտակցաբար թէ անդիտու-
ցաբար գտնում է իր հաշիւների արթնիւ
տէքը լինելու: Հաշեաւորներ ընտրելու մա-
սին նա մտաբերում է միայն այն ժամա-
նակ, երբ առեկտները պատկերով վերջա-
պէս պատահաբար կենտրոնանում են որեւէ
պարտական կասկածի կարծած հաշիւնե-
րի վրա: Իսկ եթէ հէնց սկզբից, պարտօնա-
նեւ ընտրելիս, ընտրվին նաև վերահսկիչ
հաշեաւորներ, տան և առնեն ստացական-
ները միջոցով, ունենան մշտական հսկո-
ղութիւն, այն ժամանակ առիթ էլ չէ լի-
նի ոչ կասկածելու և ոչ էլ այստեղ «ասե-
կոսներ և պատահաբար» խօսքեր գործա-
ծելու:

Մարդիկ տեսնում են և գիտեն այս կամ
այն պարտական գործունէութեան մէջ տե-
ղի ունեցում անհաշիւութիւնների մասին, գի-
տենում են, բայց ոչինչ չեն ատում հրա-
պարակով, որովհետեւ նրանց մէջ պակա-
սում է երեսին ասելու վստահութիւնը, հա-
սարակութեանը բարոյապէս և նիւթական
շահագործող անհատներին ասպարէզից հե-
տացնելու համարակալութիւնը:

Եւ սեփական իրաւունքների շահերի տէր
չը գտնաւորւա՝ այդ ընդհանուր անտարբե-
րութեան տուրը հետեւանք լինում է այն,
որ հասարակութեան մէջ մտնում է աննի
մի հաւատ և վստահութիւն դէպք բոլորը,
որպիսի անվստահութեան շնորհիւ էլ մտնու-
ն են անկալոր հասարակութեան անտանին
պատիւ ու պարծանք բերող շատ և շատ
գործեր:

Ո՛ր կողմից և ի՞նչ նպատակով էլ ուղում
են մօտեցրել հասարակութեանը, նա հաւա-
տացած է, որ ճշդ ոչ նրա համար ոչինչ չէ
շինի առանց ունենալու:

Նա հաւատացած է այդպէս, որովհետեւ
այդպէս են նրան սովորեցրել իրանց գոր-
ծունէութեան հաշիւը հասարակութեան տալ
դժուարացողները:

Սակայն գիւղացին ինքը կարծես բաւա-
կան է համարում լոկ ասեկօսելներով կե-
րակիւղիւղ: Նա արթնութեան նշանակ է
ցոյց տալիս արդէն և իր հաշիւների տէքը
դառնալ փորձում:

Իսկ այդ հեղուկութեամբ անելու համար
հարկաւոր է, որ միանգամայն վերանայ
հասարակական պատասխանատու պաշտո-
նաներին Վեղմիակի կառուցումներով վար-
ձառելու տեղը սովորութիւնը:

Պաշտօնները ընտրելիս ընտրել միաժա-
մանակ և հաշեաւորներ վստահութիւն վա-
կիւղ անձինք:

Անպայման օրէնք դարձնել ստացական-
ներով փող տալ և առնելու անհրաժեշտ սո-
վորութիւնը: Այս բոլոր հարցերը արժարծ-
կիցն յունիսի 17-ին կայացած հասարա-
կական ժողովում, ուստի ցանկալի է, որ
իրականացած տեսնվին, որով որոշ չափով
ստացած կը լինեն հասարակական հաշիւ-
ների խառնակութեան անդունդից լոյս աշ-
խարհ հանելու ճանապարհին:

Բ. Սկրտուսեան

Շնորհ գիր:

ՏԵՆԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՆՈՒՅՑ

Տեխնիկական ցուցանագէտի փախումը
Բաղա, 18 յունիսի
Այսօր պաշտօնապէս փախվել ամիս և
կէս առաջ բացված տեխնիկական ցուցա-
նանդէսը:

Հասարակութիւն համարեա չը կար, կա-
լին պաշտօնական մարմիններ միայն:
Ի. Խառնիսեան ցուցահանդէսի մասին
կարճ հեկեղեմում տալով յայտարար, որ աղ-
բիւր 29-ից մինչև մայիսի 17-ը ցուցահան-
դէսն այցելել են ընդամենը 45,000 հոգի:

որոնցից վճարողներ եղել են 36,000, այ-
սինքն Պետերբուրգի տեխնիկական ցուցա-
նանդէսից 5000 հոգի աւելի: Մուտքը 40—
45 հազար լուրի է եղել, իսկ ծախսերը 46
հազար լուրի: Վերջին օրը միայն 5000
հոգի են այցելել: Ստատիստիկ յայտնում է,
որ ցուցահանդէսը կուլտուրայի նշանն է և
համարվում է հասարակական քննութիւն:
Ստատիստիկ կարծիքով՝ Բաղաի հասարա-
կութիւնը փայլուն քննութիւն տուեց:
Ապա շնորհակալութիւն յայտնեց Փոխաւ-
բային, սրա օգնականին, քաղաքապետին և
որա օգնականին, քաղ. վարչութեանը, նաւ-
թարդիւնաբերողներին, ցուցահանդէսը կազ-
մակերպող յանձ. անհայեցներին և բոլոր ցու-
ցահանդէսի ծառայողներին:

Ճառ-բացարկութիւնից յետոյ ցերեկ
ժամը 12-ին փակված յայտարարվեց:

Մի քանի խօսք:

Տալ Պետերբուրգի անունը և պետեր-
բուրգիների կուլտուրան համեմատել բա-
ղայիների կուլտուրայի հետ, դա առնուազն
ծիծաղելի է: Ճիշդ է, պաշտօնական թիւերը
ցոյց են տալիս, որ Պետերբուրգի ցուցա-
հանդէսը 40 հազար այցելունք է ունեցել,
բայց նրանք իսկական այցելուներ են,
կուլտուրան է նրանց առաջնորդել դէպք
ցուցահանդէս, այս ոչ լոկ թմաւաշա անելու
և ժամանակ անկաշխելու նկատմամբ:

Պետերբուրգը ունի 1½ միլիոն ժողո-
վուրդ, որի 75%՝ լուր գրագէտ է, իսկ Բաղան
ոչ աւել քան մի քաղաք: Միլիոն և որի
15%՝ չէ միայն գրագէտ, արդ՝ այդ ինչիցն
է, որ 40,000 պետերբուրգիներ են այցե-
լում, իսկ 45,000 բաղայիներ:

Ինքնաբարեկտիւնը արդէն չեն
տալ, իսկ այդպիսի փաստերով իրենք՝ կուլ-
տուրայի առաջնորդութեան փաստակար է:
Ս. Գարաբաջ

Ժ. Մ. Մ. Ն. Ա. Կ. Է

Երկու տարի է, որ մեր Երեսնի թիւը
ունի իր թիւական տեսուչները: Երկու տա-
րի անցաւ, և մենք ոչ մի պաշտօնական տե-
ղիկութիւն չունենք, թէ ինչ են արել մեր
թիւական տեսուչները: Մենք կարծում ենք,
որ թիւական տեսուչները և թիւական հո-
ղեր իշխանութիւնը պարտաւորութեան
պէտք է համարեն հաշիւ և համար տալու:
Թէ ինչ գործեան մէջ են գտնվում մեր
թիւի պարզները՝ կարգում երբեմն պա-
տասնում ենք հատ ու կտոր լուրերի, թէ
թիւ. տեսուչը յայտնեցին այնտեղ գնաց,
կապ այս պարտում, այն պարտում և նկա-
տելի է, որ նրանք միշտ զգոյս ստանով՝ հե-
տացել են: Բայց այժմ, երբ ամբողջ երկու
տարի է անցել մենք իրաւունք ունենք պա-
հանչելու, թէ պարտներ, հրապարակ եկեք
և առաքեք: Ինչ էք արել դուք այս երկու
տարվա ընթացքում, ինչ գործեան մէջ
են գտնվում մեր պարզները՝ ինչ հիմնա-
կան բարենորոգութիւնների կարիք ունեն
մեր պարզները, ինչ կարիքներ կան մեր
պարզները, որոնք են խոշորագույնը և
յարտեցնում զարգացական գործի ծաւա-
ման համար, որի դէմ կուլտուր համար հա-
կաւոր է և կողմնակի ինտելիգենտ ան-
ձանց օգնութիւնը: Եթէ նրանք կարողա-
նան թէ իրանց պարտաւորութեան ունեն
միայն թիւական իշխանութեան հաշիւ տա-
լու, այն ժամանակ մենք մեր դիմումը
կողմնակի թիւական հողեր իշխանութեան
և երկրորդ՝ տեսուչի Ս. Տէր-Աւետիսեանի օ-
րինակով, որը իր տեսուչութեան տակ գտնված
պարզների պատկերը տուեց լրագրում: Ե-
թէ մեր պարզները ժողովրդական են և
նրանց նիւթական անվստահութեան ժամանակ
ժողովրդին են դիմում և յիշեցնում, որ
նա է մեր պարզների տէքն ու անօրէ-
նը, այսօր այդ նորի ժողովուրդը՝ մեր զըպ-
ցանքների՝ տէքն ու անօրէնը՝ իրաւունք ու-
նի իր պաշտօնականից պահանջելու, որ
յայտնեն, թէ

ՆԱԽԱԿ ԽՄԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Մասկվա, 20 յունիսի
«Մշակ» 127-րդ համարում Ն. Տեր-Մանուկյանի, պատմաբանի լուս. համարում է: «Շահագործի գերեզմանի վրա խաչ չկա, այժմ կայա Սյր խաչը երևան եկաւ յանկարծ, իմ մեղքացումից յետոյ...» Եւ ունեւ միանգամայն ընդհանրապէս:

Իսկ եւս առում եմ. 1) վկայ կը բերեմ այն մարդուն, որից խաչը գնված է, և կապացուցանեմ, որ խաչը անցեալ ամառ է գրված. 2) նախընթաց համարումս (տես «Մարտ» № 10) եւ վկայութիւն բերի «Рыцарство Слов» լրագրի այն նկատողութիւնից, որ գրված էր հանգուցեալ Գր. Սարգսիանի թղթովից յետոյ և ուր ասված էր, թէ Ս. Շահագործի գերեզմանի վրա խաչ կար: Եթէ Տեր-Մանուկյանին յայտնի չէ, թէ ում թղթովից գրված է գրված այդ նկատողութիւնը, ինչ գոնէ լաւ յայտնի է, բայց մերկայանի այստեղ եւս անվայել եմ համարում. 3) իմ ասածը կը վաւերացնէ ևս այն Համապատասխան թղթովից, որի համաձայնութեամբ դուք գրի էք ձեր ձգձիւ պատասխանը Եւ. Շահագործիանին, միջադրելով բոլոր ժառանգներին, որ հանգուցեալի գերեզմանի վրա չէիք ինչ հասարակ վայրէջք խաչ չէք դրել. 4) իմ ասածը կը վաւերացնէ ևս ուրիշները, որոնք Գր. Սարգսիանի թղթովից օրը եղել էին Ս. Շահագործիանի գերեզմանի մօտ. 5) չեմ կասկածում, որ իմ ասածը կը վաւերացնէ և Յարութիւն աւ. Գր. Սարգսիանը, չը նայելով որ «Рыцарство Слов» լրագրի նկատողութեան մէջ ասված էր, թէ հայր Պապովիանի շնորհով է խաչը գրված և որի դէմ եւ նոյնպէս բողոքում եմ և, վերջապէս, 6) եւս վկայեմ որ բերեմ, որոնք կապացուցանեն, որ խաչը ոչ թէ յանկարծ է երևան եկել և այն էլ ձեր ողորմելի մեղքացումից յետոյ, այլ անուշադարձ էր գրված եղել:

Այս բոլորից յետոյ եւ ոչ միայն մի նշանակելի չափ եմ հրաժարում իմ ասածից, որ Ն. Տեր-Մանուկյանը ստախոս է, այլ և կրկնում, և եւս ոչ միայն վերջ չեմ տալիս այդ հարցին, այլ և ամենայն լամպաւութեամբ առաջ պիտի տանեմ պարզելու, որ այսպիսի նախ հասարակութեան մէջ ոչ մի կասկած չի լինի, թէ մեղանք ու է ստախոսը, իսկ այս Տեր-Մանուկյանի լինելու պէտք մարդկանց մի դաս տուի, որ իրանց անաղ-մաւ գրելով իրաւունք չունեն մօտենալու ուրիշների անուններ:

Այդ նպատակով եւս առաջարկում եմ Ն. Տեր-Մանուկյանին գործը միջնորդ դառնալ յանձնել հետեւից պայմաններով. 1) դատաւճիւր պիտի հրատարակվի Ռուսաստանում լոյս տեսնող բոլոր հայերէն թերթերում և 2) մեղաւոր ճանաչվածի ճակատին դրոշմվում է ստախոսի յայտարարական անունը: Մի քանի անգամ չեմ կասկածում, որ Տեր-Մանուկյանը կընդունի իմ այս առաջարկը և իր զբաղման վկայեցողով կը շտապի դալ ինչ յայտարարելու: Ս. Բարեպաշտեան

Վերին-Կարմիր-Աղբիւր գիւղ, 18 յունիսի
Ղապարի դատարի կողմից Յովհաննէս Մայրիկեանց նկղծութեան մէջ ընկնելով ահա երկրորդ անգամ է կրել և մէկ աղբիւրից անդուստի հիւսնել էին կարծ ժամանակով, նա թիֆլիսից տեղափոխվելով Վերին-Կարմիր-Աղբիւր գիւղը, ուր և վախճանվել-ցին, ամսին 16-ին, կինը թաղաւորվել անուշ-նով, աղբիւր Մարիամ անունով: Վերջինս թիֆլիսի Ջորջաշենի եկեղ-ծիս. ուսումնարան-ը աւարտած էր: Թիֆլիսի Մայրիկեանց յուս-սանատ դրութեան մէջ գիւղում է: Իրժ-բաղուցիւնը մէկը միւսի հետից. խնդրել է նրան: Երկուսը որը մնացել է իր կնո-շից, երեք որը մնացել է երրորդ-կնոշի-ցը, ուստի առատաձեւն անձանց խնդ-րում եմ, ինչպէս կողմն գիւղի ծխակից քանակայ, ամենով իրենցից դրութեանը օգնեն այս զբաղողին, որը և չէ ստացել կողմն գիւղից տրված այս տարակա աղագ-յին դուրեւները: Այդ մասին եւս, ինչպէս կողմն ծխական քանակայ, յայտնում եմ լրագրի մէջնով:

Համբ. Գ. Պողոսեան

Բ Ա Ց Ն Ա Մ Մ Ա Կ

Կովկասի Հայոց Բարեգ. Ընկ. խորհրդին

Վ. Կարմիր-Աղբիւր, 22 յունիսի
Ներկայ թիւ աղբիւր 18-ին մի խնդրա-գրով գիւնի եմ խորհրդել, նկարագրելով մանրամասն իմ ընտանեկան ծանր դրու-թիւնը և խնդրել, որ չէ մերժէք ինձ օգ-նութեան հասնել և ապահով ինձ ապա-գայում սպասելիք անխուսափելի դժբաղ-դութիւնից: Միջադրելու հետ միասին ներ-կայացրել եմ. Բէյերի տուած վկայականը, որ հաստատում էր կնոջ հիւանդութիւնը և իմ չքաւորութիւնը: Խորհրդից կողմից եկաւ դիտելու մեր ընտանեկան դրութիւնը պ. Շահիկեանը:

Այդ ժամանակներում մի կերպ պարտքով կարողացայ կնոջ (այժմ հանգուցեալ) տա-նել գիւղը: Մնացին չորս երեխաներ: Թիֆ-լիսում մասնավոր ճակատագրի անողորմ դա-տաստանին:

Խորապէս համոզված եմ, որ Կ. Հ. Բ. Ընկ. միշտ ներգրաններին, կարօտեալներին և սովածներին է պարտաւոր օգնութեան հասնել: Հասարակութեան նուիրեալները գիւղերն ապահով, մասնաւոր որ խնդրածս էլ իրողը գումար էր, վերադարձնելու պայմա-նով: Եւ երեխաներին ձեռքից բռնած կրկին անգամ գնում եմ գրասենեակ, ցոյց տալու գիւղում ստացած նամակ, բեցեղանքը, աղաչում, խնդրում չը մերժի ուղարկու-թեան անունը: Այս անակալի դրութիւնը և նպատակը: Պարոն Շահիկեան ինձ պա-տասխանում է՝ «Եկե ժողով չէ եղի, երբ լինի, այն ժամանակ կըրկնեմ»:

Յուսահատ՝ ծախում եմ ամեն վերջին աղբիւնները, զիցիք առնում և ճանապարհ-

վում գիւղ, երեխաների Թիֆլիսում թող-նելով:

Մի քանի օրից վերադառնում եմ Թիֆ-լիս և տեսնում, որ սովածութիւնը և մը-տածելուց մեծ աղբիւս (Ջորջաշենի ծխա-կան դպրոցի Վ պատրաստականի աշակեր-տութիւն) հիւանդացի է մեծ ի մաս... Տան վերջին փախաներս էլ ծախում եմ և սրան էլ բժշկի խորհրդով գիւղ տանում, որտեղ և 3-րդ օրը մեռնում է: Ժամանակին հա-սած փողբիկ օգնութիւնը նրան մահից կը փրկէր... Ի՞նչ գտաւ մեր տանը պ. Շահի-կեանը, ինչ զեկուցեց, որ մերժեցիք խն-դիրս... ստակոյի ծանր հարուած հասցնելով ինձ: Միթէ ձեր թողալուներէից վատ դրութեան մէջ չէին գցել ինձ անաշուղ-թիւնս ու դատ ճակատագիրը...

Թէ որքան եմ աշխատել եւս սովեալ կը-զենցիներին օգնութիւն մատակարարելու գործում, թէ ինչ հայրական վերաբերմունք եմ ցոյց տուել դէպի նրանց՝ կարող ժամա-նակիս, այդ մասին շատերը կը վկայեն. իսկ այժմ... այժմ եւս էի վատթար դրութեան մէջ: Չուրս ընկած խնդրում էի, օգնութիւն խնդրելի ձեռնարկ, բայց դուք ինձ ապա-տելու փութաւն մերժեցիք:

Յովհաննէս Մայրիկեան

ՄԵՆԵՐ ԵՆՍ ԿԸ ՍՊԱՍՆԵՐ ԵՆ ԿԸ ՏԵՄԵՆԵՐ
(Բաց նամակ Մ. աւ. Բ. Միլեանին)

Դուք, արժ. հայր, շատ սիրում էք միշտ խօսել սեղաններին և սեղաններին, ա-ռաքնութիւնների վարագոյրով զօղարկել մեր թայֆայականների ազգի վարժու-նը:

Կարգացի ձեր յօդուածը «Հօրեզուն» մէջ, ուղղված բժշկ. Միլեանի յօդուածի դէմ: Դուք աշխատում եք չքմեղանքով, Տիբրեան-եանի վարժուածքը և որպէս թէ աւելի վեճ սկզբուց էք առաջ քաշում, պատասխանա-տուութեան կանչելով այն 28 պատգամա-ւորներին, որոնք չը կամեցան մասնակցել կաթոլ. ընտրութեան, անսարկով իրանց մա-ղոր խղճմանը և ներքին համոզման: Դուք ասում էք, որ նրանք գրեցին իրանց երգման:

Այդպէս էք կարծում դուք. մինչ մենք, և մեղ հետ բոլոր օրինաւոր մարդիկ, այն համոզման ենք, որ այդ 28 բողոքողները հաւատարմ իմացին իրանց սուրբ երգման և եթէ հակառակ վարված լինէին, այն ժամանակ միայն գրած կը լինէին իրանց երգման:

Բայց ձեզ որ չըմեղ Պիլատոս ձեռնա-լով՝ կամենում էք դատել ուրիշներին, եւ կատարելով դատել և մի անձն, որն, իմ կարծիքով, ուղղակի Յովհաննէսի դեր կատա-րեց կաթոլիկ: Ընտրութեան ժամանակ, ո-րովհետեւ այն, ինչ որ այդ անձը թոյլ տուեց իրան, կարելի է բացատրել միայն անարգ հայրենիքի աղբիւրի վրայ:

Ասացէք, խնդրեմ, արժանի է դատաւար-տութեան մի հոգեւորական, որ կաթոլիկեան-ական ընտրութիւնը 10—15 օր առաջ դա-ւար կերպով յորդոր է կարգում և յայտ-նում, թէ որովհետեւ կաթոլ. թեկնածուներ-րից մինը բռնված է ուղարկութեան մէջ: Իսկ եկեղեցականին համար ուղարկութիւ-նը նոյնն է, ինչ որ ս. հոգու հայրոցութիւ-նը, և այդպիսի ուղարկող եկեղեցականը ոչ միայն չը պէտք է յանգնէ Հայրապետա-կան Գահի վրա աչք տնկել, այլ և նրան կարգաւոր պէտք է անել—բայց այդպիսի առաջարկ անող հոգեւորականը այդ խօսքի-նքը գրելուց 10—15 օր յետոյ գնում է էջ-միածին իբրեւ պատգամաւոր և ամեն շնոր-հակա տեսակ ներդիւ և աններելի միջոցներ գործ դնում, որ այդ իր կարծիքով, ուղա-ցող և վերջին թողակին միայն արժանի ե-կեղեցականը կաթոլիկս ընտրվի:

Եթէ դուք, արժ. հայր Միլեան, այդպի-սի վարմունքը ունեցած լինէիք, այն է՝ կա-թոլիկոսական թեկնածուներից մէկի վե-րաբերմամբ յայտնած լինէիք, թէ իբրեւ ուղարկող ոչ միայն արժանի է այդ աս-տիճանին, այլ արժանի է կաթոլիկութեան լուս. իբրեւ հայրոց ու. հոգու, և ապա գնացած էջմիածին և ձեր քուէն տուած լինէիք ինչց այդ ձեր կողմից ուղարկող և սուրբ ճշմարտութիւնը հայրոցի հոգակիւ-մանը կանգնելու, երաւունք կը տայիք մեզ ա-նել, թէ դուք ևս երգմունքաց էք: Թէ ձեր վարժուածքը գովելի կը գտնէիք: Յոյս ու-նեմ, որ կասէք թէ՛ ոչ, գովելի չէ:

Ուրեմն սպասում ենք, որ պատասխանէք մեր հարցին—երգմունքով է՞նչ այդպիսի մի հոգեւորականը թէ ոչ և գործադրելի է՞ նրա վերաբերմամբ ձեր առաջ բերած դէպիւր-աւետարանից՝ «Բայց զնոյն հայրոցութեան մի թողակ... մի յայտն աշխարհի և մի ի հանդերձարեմ»...

Թէ դուք դուք եւս այն կարծիքի էք, թէ որովհետեւ այդ հոգեւորականը «հօրեզունա-կան» է, նրան ներելի է: Սպասում ենք ձեր վճռին, որից յետոյ, եթէ կամենաք, կը տանք և այդ հոգեւորա-կանի անունը, որ ձեզ պէս մի քանակ է: Ձեր պատասխանը ցոյց կը տայ մեզ թէ արեւօք դուք մի շարի և կշիռ ունէք ամենք համար, միեւնոյն վարժուածքի համար, թէ զատ-զատ: Մի հայ

ՕՐԱՅՆ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«Neue Freie Presse»-ն ասում է, որ Թագաւոր Կայսրի և Վիլհելմի տեսակցութիւնը Բալթիկական նաւա-տորմում կըրում էր մտերմական բնա-ւորութիւն: Ռուսաստանի և Գերմա-նիայի սերտ արաղելցիւն կապերը ամ-րապնդելու համար մտադրութիւն կայ պրինց Ալալթերստին նշանել Մեծ Իշ-խանուհի Օլգա Նիկոլայեւնայի հետ:

Պարիզի քաղաքական շրջանե-րում խօսում են, որ Բալթիկական տե-սակցութեան ժամանակ խաղաղ կօն-ֆերենցիայի հարցը ստացել է բաւարար լուծում:

Ապստամբ ալբանները սկսել են պարտիզանական կռիւներ լեռներից և աղաղակով մեծ դժուարութիւններ են ստեղծում երկրի դիրքին անտեղեկ թիւրք զօրքերի համար: Թիւրքաց կա-ռավարութիւնը հակումն ունի բանակ-ցել ալբան պարագլուխների հետ հաշ-տութիւն կնքելու նպատակով:

«Нов. Вр.» թիւրքաց դեսպա-նատից կտրական հերքում ստացաւ այն մասին, թէ «Н. В.»-ի և «Р. С.»-ի թղթակցներին Կ. Պոլսից ար-տաքերտու տեղեկութիւնները միանգա-մայն սխալ են:

Ա. Գուլիովը մեկնում է Կ. Պո-լիս երեսուսարդ-թիւրքերի լիզերների հետ տեսակցելու համար: Թիւրքա-յից Գուլիովը մեկնելու է Սեբրիա և Բուլղարիա:

Աւստրիական արտաքին գործերի մինիստրը մինիստրների կարեւորում յայտնեց, թէ անհրաժեշտ է յատկաց-նել գումարներ զօրքի համար, քանի որ ամեն քանի Բալթիկաներում կարող են բարդութիւններ ստեղծվել:

Պետերբուրգում լուրեր են պտու-վում, իբր ընտրական նոր պաշարի նախօրեականները կործանելով միմիկտոր Մակարովը թողնում է իր պաշտօնը: Նրա յայտը համարվում է մամուլի գործերի վարչութեան այժման կա-ռավարիչ ծառիչներ:

«Гражданин»-ում իշխ. Մեշ-չերսկին գրում է, թէ կատարաւոր-թիւնը առաջիկայ ընտրութիւններին ակտիվ կերպով պաշտպանելու է հոկ-տեմբերեաններին և նոյնիսկ իրանե-րին, իսկ աշխույժաններին և ծայրա-յից-աշխույժանների վերաբերութեամբ կը պահէ սուղ չէզոքութիւն:

Օգեասայում աղգաբնակիւթիւնը զարուհեց, երբ պատերի վրա կայացած տեսաւ զօրակոչութեան ծառայողներ: Շուտով թիւրքացութիւնը պարզվեց և ծանուցաբերել պոկեցին:

Ռուսաց ծովային մինիստրը օգ-նական Բուրնովի և գեներալ շտաբի կառավարիչ Կնեզապին հրաժարականը վերջնականապէս որոշված է:

Պոլտավայի նահանգում երևան հանվեց խօլերայի դէպք:

Իլիօզոր քաղաքի միջնորդից ռուսաց սինդիկատը տեղափոխելու խնդր, որովհետեւ հիւանդ է: Սինդի-կատը այդ առթիւ հարցմունք է ուղարկել հարաւային եպիսկոպոսներին, թէ մըր իրանցից կը համաձայնէ ընդունել ի-լիօզորին իր թեմում:

Այս տարի Յրանախաղում և Գեր-մանիայում սաստիկ ցրտեր են, անձ-րենք ու փոթորիկներ:

Հ Ե Ռ Ա Գ Ի Ր Ն Ե Ր

ՊԵՏԵՐ. ՀԵՌԱՐԱԿԱՆ ԳՈՐԾ.
28 յունիսի

ՏԱՐԱԳՎ. Պատական խորհրդի անդամ Տարաքի գնամուլից կողմից ընտրվեց Վ. Միլ. Անդրեյեւիչ:

ՊԵՏԵՐԱՌԳ. Երէկ ծարակե-Ալեյովում վախճանվեց գին. Սառէտով:

ՊԱՐԱԿ. Էլիստրականութեան միջազգա-յին 6-րդ կոնգրէսի բացումը յետաձգվեց սեպտ. 28-ին:

ՊԵՏԵՐԱՌԳ. Բարձրագոյն հաստատու-թեամբ տարրական դպրոցների կանոնա-գրութիւնը, որ ընդունվեց Պետական խոր-հրդից և Դուռայից:

Պարիզի ռուս դեսպանատան խորհրդա-տու Դէմիտրովը նշանակվեց դեսպան Գու-նաստանում:

Թոյլատրվեց Մոսկվայում ժամանակաւ-րապէս աղբիւս իրաւունք ունեցող հիւա-ններին մնալ այդ քաղաքում մասնակցելու համար գրավաճաններ և հրապարակելների համառոտական երկրորդ համաժողովին յուլիսի 10—18-ը 1909 թ. հրատարակված պայմաններով:

ԻՎԷԼ. Բաղ. գուման որոնց ծովային մինիստրին ընտրել Իւլիկի պատաւոր քա-ղաքացի:

ՍԻՆՍԵԳԵԼՍԿ. Լեյտենանտ Սէզովը գնել է բոլոր հարկաւոր բաները և պայման է կապել «Св. Фок» շոգեմեքի տիրոջ հետ, որ արշաւախմբին հասցնելու է մինչև

Хронический запоръ составляетъ наиболѣе распространенную болѣзнь пожилыхъ людей. Единственное нѣжное и успѣшно дѣйствующее средство противъ него это

СКАВУЛИНЪ

имѣющийся въ продажѣ въ видѣ пиллоль безъ запаха и вкуса.

Важная перемѣна: Количество пиллоль въ коробкахъ «Скавулинъ» значительно увеличено безъ повыше-нія цѣны.

(В. 37834)

Յրանա-Յովսէփի երկրորդ Շոգեմեքի վրա կը լինի անթիվ հետագիւր:

ՊԵՏԵՐԱՌԳ. Վարչապալի դատ. պալա-տի նախագահ Լինկը նշանակվեց Մոսկվայի դատ. պալատի աւագ-նախագահ:

Յմրագիր՝ ԱԼԷԲԱՍԵՆԻ ԳԱԼԱՆԹԱՐ
Հրատարակիչներ՝ Ա. ԳԱԼԱՆԹԱՐ
Յ. ՏԵՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ
Հ. ԱՌԱՑԵԼԻԱՆ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԻՆՉՈՒՄ ՊԱՇՏՊԱՆՎԵԼ ՎԱՐԱԿԻ
ՀԻՄՆԱԳՈՐԾԻՒՆՆԵՐԻՑ. օրինակ՝ խօ-լերայից, տիֆից, քուբէլից, ծաղիկից, կարմրուկից, սիֆիլիսից, քուլից: Առա-ջիք պայմանը՝ այն նպատակին հա-նելու համար, խիստ մաքրութիւն պահ-պանելն է: Հարկաւոր է, գոնէ, ամեն անգամ ուտելուց առաջ ոչ միայն լուսնայ ձեռքերը, այլ և նրանց ակա-միջին է, որ նշանակված է վարակիչ հիւանդութեան գրգռիչներ դէմ:

«Ձ» 4711 ԲԺՇԿԱՆ ՍԱՊՈՆԵ.
Դործարկութեան իսկական երանգով (ուտելուց գերմաներէն լեզուներով) կցված է իւրաքանչիւր կտորին:

Առանձնապէս առաջարկվում են «Ձ» 4711 «Կարբոնայ Սապոն» (պիտանի է նաև հիւանդների սպիտակեղէնների լուսնուով ժամանակ), «Ձ» 4711 Դէ-տար Սապոն» և «Ձ» 4711 Սու-լէմային Սապոն»:

«Ձ» 4711 թղթական Սապոն» կա-րելի է ստանալ բոլոր դեղատնիկում դեղաւաճառ և պարփումէրայի խա-նութեանը, իւրաքանչիւր կտորը տաւն կապէլից սկսած:

Գնելու ժամանակ պէտք է ուշա-դրութիւն դարձնել, որպէս զի իւրա-քանչիւր կտորի վրա լինի «Ձ» 4711: Միայն նա է տալիս զարանտիա սա-պոնի լաւ յատկութեան համար: (21.9.30) (Մ. 183985) 4-4

ԿԻՆ-ԲԺԻՇԿ
Ս. Չ. ՄԱԼՈՒՄԵԱՆ

Ընդունում է երեխաների և կանանց հի-ւանդութիւնների համար:
Կօչոր, Սոսիականի ամառանոց, դեղա-տան հանդէպ:
(Է. 2)

2 Ե Ղ Ա Շ Գ Ի Պ Գ!!!

ՄԱՅՆ 2 Բ. 95 Կ.

Ուղարկում են հետեւի 14 արժեքային իրեր. 1) Տղամարդու զրպանի շքի և դիմացկուն ժամանակ ձեռքից (ոչ-ցիլիք) անկախան սկ պոլոստից, զիցից լարվող 36 ժամը մէկ ան-գամ, ընթացքը ձախի՝ 15 քարով: 2) Նորած շքի շքի, իսկ կանանց համար պարանոցի շքի: 3) Բրէժի կրկնապատկա-հիւանդներ, իկար. կամ կողմնային: 4) Ձեռքի քանակ ժամանակ փախալու պահանջներ համար: 5) Կիւրիկի ժամանակ անթիլ:

6) Թաւրոսական թիւով: 7) Ժամանակը դրոշմից պաշտպանող: 8) Պարիկի պատգաւ, որ կէտ առ կէտ ցոյց է տալիս ամենատեսակ տեսաւանքի ինչպէս բնականում: 9—14) Սր համար 6 հատ շատ հնուաբանական նկարներ:

Անթիլ զարկիտուրի գին է միայն 2 Բ. 95 Կ. 2 Գր. 5 Բ. 50 Կ. 4 Գր. 10 Բ. 50 Կ. պարիկով կանայի ժամանակ—3 Բ. 70 Կ. ինչպիսի 3 փոխան ունեցող ժամանակը՝ 1 Բ. 95 Կ. Գր. 10 Բ. 50 Կ. զարկիտուր զարկիտուր ամենայն յատկութեան և բարձր տեսակի ժամանակը և իրերով 3 Բ. 95 Կ. 2 Գր. 7 Բ. 40 Կ. ճանապարհանքում 2 հատին 40 Կ. (Սիլիկ 15 Կ.) ժամանակը ուղարկվում է ճշգրտ